

Vve-programma helpt nauwelijks

Kinderen die het vve-programma *Startblokken* volgen, presteren niet beter dan kinderen uit het reguliere onderwijs. En de peuterspeelzalen en basisscholen die met het programma werken, verschillen weinig van reguliere speelzalen en scholen.

Dit melden onderzoekers van het SCO-Kohnstamm Instituut in een evaluatie van *Startblokken*, een programma voor voor- en vroegschoolse educatie waarvan het gebruik de

moelijk om speelzalen te vinden met een vergelijkbare populatie kinderen die niet al meedoen aan een vve-programma. Ook was het programma vaak nog niet volledig geïmplementeerd op het moment dat de metingen plaatsvonden. Bovendien is *Startblokken* een open programma met veel vrijheid voor de uitvoerders.

Maar de onderzoekers hebben ook kritiek op het programma zelf, en dan vooral op de geringe aandacht die het heeft voor ontluikende schoolvaar-

STUDIO ANDRÉ RUIGROK

laatste jaren enorm is toegenomen. Opvallende conclusie van het onderzoek is dat de *Startblokken*-kinderen zich op cognitief gebied niet significant beter ontwikkelen. Wel zien leidsters en leerkrachten verschillen als het gaat om de sociaal-emotionele ontwikkeling. De *Startblokken*-kinderen hebben een betere werkhouding en vertonen aangenamer gedrag dan de reguliere groepen kinderen. Een mogelijke verklaring voor de geringe verschillen is dat *Startblokken*-kinderen en kinderen uit de reguliere groepen slechts ten dele met elkaar te vergelijken zijn. Het is namelijk

digheden en voor taalactiviteiten (ontluikende geletterdheid, Nederlands als tweede taal). 'Juist een vve-programma, dat zich immers bij uitstek richt op taalzwakke kinderen, dient sterk te focussen op en een goed uitgewerkte aanpak te hebben ten aanzien van taalstimulerende activiteiten', vinden zij. De onderzoekers concluderen dat aanbod en werkwijze in de *Startblokken*-groepen op belangrijke aspecten zoals de inrichting van de ruimte, het dagprogramma en de verbale interactie met de kinderen, weinig verschillen van reguliere peuter- en kleutergroepen. / **AvdW**

Tweedracht over nieuwe spelling

Sinds 1 augustus is het nieuwe Groene Boekje van kracht. Over de vraag hoeveel het onderwijs zal merken van de spellingsherziening zijn de meningen verdeeld. Volgens de Taalunie hoeven kinderen op de basisschool niet anders te leren spellen en zijn ook de effecten in het voortgezet onderwijs 'zeer beperkt'. Ook verenigingen van docenten Nederlands verwachten weinig problemen. Uitgeverij Malmberg ontdekte echter in de eigen methodes voor het basisonderwijs 'zestig tot tweehonderd verkeerd gespelde woorden per boek'. De nieuwe spelling is omstreden. Tegenstanders, verenigd in het Platform de Witte Spelling, verwachten dat de herziening veel ingrijpender gevolgen zal hebben dan wordt gemeld. Daarom hebben zij een eigen woordenlijst uitgebracht. De Witte Spelling volgt grotendeels de Groene, maar hanteert een aantal eenvoudiger regels. *Didaktief* volgt vanaf nu de Witte Spelling.

Goed onderwijs ondanks laag budget

Onderwijskwaliteit hangt maar ten dele samen met de hoeveelheid geld die eraan wordt besteed, althans in Duitsland. Dit signaleert de Duitse krant *Die Welt*. Zo geeft Hamburg per jaar 6000 euro per scholier uit, maar bungen de Hamburgse leerlingen in internationale tests onderaan de scorelijsten. Leerlingen uit Beieren daarentegen, waar een scholier slechts 4800 euro kost, bezetten stevast de topplaatsen. Ook leerlingen uit de deelstaten Baden-Württemberg (4700 euro) en Saksen (eveneens 4700 euro) scoren internationaal goed. Ter vergelijking: Nederland geeft gemiddeld 5900 euro per scholier uit.

'Msn is goed voor jongeren'

Msn kan een gunstig effect hebben op het welbevinden van jongeren. Doordat msn'ende jongeren positieve ervaringen opdoen, zoals bevestiging, steun en intimiteit, verminderen gevoelens van eenzaamheid. Dit blijkt uit het onderzoek *Internet en Jongeren* van IVO, een bureau voor onderzoek en advies op het gebied van leefwijzen en verslaving.

Grondlegger Cito-toets overleden

Adrianus Dingeman (Adriaan) de Groot, psycholoog en grondlegger van de Cito-toets, is 14 augustus op 91-jarige leeftijd overleden. In 1966 ontwikkelde A.D. de Groot de Amsterdamse Schooltoets, die later de Cito-toets is gaan heten. De Groot, die manieren zocht om leerlingen zo objectief mogelijk te beoordelen, was een voorstander van meerkeuzevragen. Hij liet zich inspireren door de Educational Testing Service te Princeton in de VS, waaraan hij in 1958, naar eigen zeggen 'een leerzaam bezoek van een maand' bracht. 'In het verslag van die studiereis staat al een ontwerp van de opzet van wat in Nederland tien jaar later het Cito zou worden', zegt hij in *Denken over onderwijs*, een bundeling van de columns die hij van 1987 tot 1992 in *Didaktief* schreef. De Groot was tevens medeoprichter van SVO, het Instituut voor Onderzoek van het Onderwijs, waarvan *Didaktief* tot de opheffing in 1996 deel uitmaakte. A.D. de Groot heeft vele publicaties op zijn naam staan waaronder *Vijven en zessen*. *Cijfers en beslissingen: het selectieproces in ons onderwijs* en *Methodologie*, het standaardwerk van de methodologie van de sociale wetenschappen.